

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۱۲ سپتمبر ۲۰۲۳

مترجم: فریده نوری

ممنوع نمودن گشت تریاک توسط طالبان

یک مشکل حیاتی برای غرب

منبع: *Vice News*

نویسنده: *Max Daly*

تاریخ: ۳۰ آگست ۲۰۲۳

مترجم: فریده نوری

در حالیکه ترس از کشت، تولید و قاچاق تریاک در افغانستان، به یک مشکل بزرگ برای شیوع مرگ و میر توسط تریاک در دنیا تبدیل گردیده است، متخصصین در این رشته به *Vice News* می گویند که: "یک گزینه یا انتخاب خوب وجود ندارد." مدت بیست سال غرب صنعت گسترده تولید و قاچاق تریاک افغانستان را دشمن خود می دانست: و آن را یک تجارت شریک که بزرگترین قسمت هیروئین جهان را تأمین، و افغانستان را به یک دولت مواد مخدر و فساد مبدل نموده بود، حساب می نمود؛ اما امروز که رهبران و مسئولین طالب تقاضا دارند که جهت از بین بردن این اقتصاد گسترده تریاک آنها را کمک نمایند، غرب متوجه می شود که از بین بردن تریاک باعث یک بحران اسفناک جهانی مرگ و میر به دلیل نرسیدن مواد مخدر برای معتادین غربی می گردد، زیرا نرسیدن مواد مخدر طبیعی سبب می شود که معتادین به مواد مخدر شیمیایی رو آورند، که عواقب فوق العاده خطرناک داشته و باعث مرگ و میر زیاد می گردد. قرار تحقیقات نویسنده مضمون، اگر غرب برای ممنوع قراردادن کشت و تولید تریاک توسط طالبان لیبیک گویند به مشکل سیاسی که دارای چندین بُعد است، مواجه می شوند، که نتایج مختلف دارد و یک تعداد زیاد آن مخرب می باشند.

ممنوع قرار دادن کشت و تولید تریاک امکان دارد که با یک فاجعه بزرگ بشری همراه باشد زیرا درآمد ایکه توسط مواد مخدر بدست می آید، قطع گردیده و سبب جنگ های داخلی و مهاجرت های گسترده خواهد شد.

در بین ممالک غربی در این مورد اتحاد نظر موجود نیست. ملل متحد در مورد نتایج سوء آن هوشدار داده و می گوید که کمبود هیروئین، عواقب "جدی و گسترده" دارد. زیرا برای یافتن کشت بدیل برای زار عین افغان، به ملیون ها دالر ضرورت می باشد.

شایعاتی وجود دارد مبنی بر اینکه طالبان می توانند از این ممنوعیت به عنوان یک حربه سیاسی استفاده کنند و یا اینکه با تفاهم قاچاقبران مواد مخدر، قیمت تریاک را بلند ببرند. با ممنوعیت تولید تریاک، خانواده های زار عین بیکار می شوند و مزارع خود را رها کرده و به مهاجرت بسوی اروپا رو می آورند، و به تعداد اجساد در مناطق ممنوعه افزوده می شود. متخصصین به Vice News توضیح می دهند، که این یک معضل ستراتیژیک است که مملو از دسیسه ها و توطئه ها یا مانور های سیاسی است. به همه حال ضرر اصلی را مردمان بی بضاعت و بیچاره متحمل می شوند. کشت کوکنار در افغانستان که هشتاد فیصد هیروئین جهان را تولید می کند، ریشه یا منشاء آن بر می گردد به جنگ افغان ها علیه شوروی، که در سال ۱۹۸۰ قشون سرخ شوروی با اشغال افغانستان، سیستم زراعتی مملکت را تخریب نمود. در نتیجه یگانه چیزیکه زار عین می توانستند کشت نمایند و به بازار عرضه کنند، کشت کوکنار و تولید تریاک بود.

در سال های ۱۹۹۰ افغانستان مانند میانمار یکی از ممالک تولید کننده و تأمین کننده هیروئین دنیا به شمار می رفت. تجارت تریاک یکی از عناصر مرکزی اقتصاد افغانستان را تشکیل داده و از دهاقین (برای زنده ماندن) گرفته تا رهبران دولت افغانستان، از این تجارت سود زیاد می بردند. قرار ارزیابی، اقتصاد مملکت از درآمد تریاک بین ۱، ۴ و ۲، ۲ میلیارد پوند انگلیسی تخمین شده بود، که چهارده فیصد تولید ناخالص داخلی (PIB) افغانستان را تشکیل می داد و برای ۴۵۰۰۰۰ نفر کار خلق می نمود.

در سال ۲۰۰۱، امریکا یک جنگ علیه تروریسم را بعد از یازدهم سپتامبر با حمله به افغانستان به راه انداخت.

این حمله برای تعقیب و از بین بردن اسامه بن لادن رهبر القاعده که عامل حمله به امریکا شناخته شده بود و طالبان به وی پناه داده بودند، صورت گرفت که با حمله امریکا دولت طالبان سقوط داده شد.

غرب نیز به تجارت تریاک افغانستان علاقمندی گرفت و آن را یک منبع خوب مالی برای [مبارزه با] تروریسم تلقی نمود.

صدراعظم انگلستان، تونی بلیر Tony Blair، در آن زمان در هنگام یک سخنرانی در کنفرانس حزب کارگر اعلان نموده بود که:

"بزرگترین ذخیره مواد مخدر دنیا در افغانستان، تحت کنترل طالبان می باشد، رژیم طالبان یک رژیم است که تهداب آن بالای ترس و وحشت گذاشته شده است و توسط تجارت مواد مخدر تأمین مالی می شوند."

وی ادامه داد: "نود فیصد هیروئین که در سرک های انگلستان به فروش می رسد از افغانستان می آید، طالبان اسلحه و مهمات شان را از پول بدست آورده مواد مخدر تأمین می کنند، بدین معنی که اسلحه خود را با از دست دادن زندگی جوانان انگلیس بدست می آورند. این یک جنبه دیگر این رژیم است که ما باید آن را تخریب نمائیم."

تعجب آور است که در همان سال طالبان تولید تریاک را به صورت چشمگیر از ۳۲۷۶ متریک تُن (métriques tonnes) در سال ۲۰۰۰ به ۱۸۵ تُن متریک در سال ۲۰۰۱ پائین آوردند. در سال ۲۰۰۲ بعد از سقوط طالبان در ماه دسامبر ۲۰۰۱ تولید تریاک دوباره به سویه سال ۲۰۰۰ بلند رفت.

بعد از سقوط طالبان اردوی انگلستان در چوکات ناتو (NATO) در افغانستان مستقر گردید، برتانیوی ها مبارزه علیه مواد مخدر را به عهده داشتند. با وجود آن تولید تریاک سیر صعودی خود را پیمود و به ۶۷۰۰ تُن در سال ۲۰۰۶ رسید.

جهت از بین بردن تولید تریاک، انگلستان و امریکا با همدیگر مخالفت نشان دادند. برای از بین بردن مزارع کوکنار، امریکا می خواست که برای از بین بردن مزارع توسط سمپاشی از طریق هوایی صورت بگیرد.

این طریقه ای بود که امریکا برای مبارزه در مزارع کوکا (Coca) در کولمبیا استفاده نموده بود. اما رئیس جمهور افغانستان و انگلیس ها به این میتود مخالفت نشان دادند و پلان امریکایی ها متوقف گردید.

در کتابیکه توسط یک سفیر سابقه برتانیای در افغانستان، Sir Sherard Cowper-Coles در سال ۲۰۱۱ تحت عنوان Kaboul from Kaboul تحریر گردیده، اقدام غرب برای مبارزه علیه تجارت تریاک را به باد تمسخر و استهزا گرفته است، مخصوصاً یک پروگرام مخفی یا محرمانه

دوایشی بالای مزارع کوکنار در ننگرهار در شرق افغانستان، که در سال ۲۰۰۲ توسط سفیر امریکا در افغانستان، که برایش لقب « William « Chemical Bill» در Wood به دلیل عجله نمودن برای دوا پاشی مزارع کوکا (Coca) در کولمبیا، در زمانیکه در آنجا سفیر بود، داده شده بود.

افغان ها از دوا پاشیدن بالای مزارع شان به اندازه نفرت دارند که زمانیکه اردوی برتانيا در هلمند در سال ۲۰۰۶، عساکر شان را فرستادند، بسیار زیاد از عکس العمل افغان ها به تشویش بودند، که با پخش نمودن شب نامه ها اعلان نمودند که " ما در اینجا برای تخریب مزارع شما نیامده ایم". Sir Cowper-Coles خاطر نشان می نماید که در یک زمان معین انگلیس ها یک پروگرام مخفی را روی دست گرفتند که عبارت بود از خریداری مزارع کوکنار با بیست و پنج ملیون پوند انگلیسی و بعداً تخریب آن.

که آقای سفیر آن را "مضحک و احمقانه" توصیف می کند.

ادامه دارد...